feſſione hoſtiā deo viuētē offerat. Illo exhortāte ac di-
cente: Si q̄s vult venire poſt me abneget ſemetipm̄ ⁊ tol
lat crucē ſuā ⁊ ſequat̄ me. Nõ hieronym⁹ ad Elbiaz ex- Hierony.
ponens ait: huius exhortationis hic ſēſus eſt. Nõ eſt de-
licata in deū ꝯfeſſio. Qui in me credūt debēt ſanguinez
ſuū fundere: qui eñ ꝑdiderit animā ſuā in preſenti: lucre
faciet eam in futuro. Nõ tñ nõ ſolū in neceſſitate marty-
rij intelligēdū eſt: vt idē hieronymus aſſerit: ſed in om
ni cõuerſatione: ope: cogitatiõe: ſmone: negem⁹ noſmet-
ipſos qui añ fuim⁹: ⁊ cõfiteamur eos q̄ in xp̄o renati ſūt.

De p̄miijs martyrij ⁊ paradiſo moameth. La. x.

Premia martyrij miranda ⁊ iexcogitabilia a ſā
ctis doctoribus p̄dicant̄. Et vt aliqua breuit̄
cõtigamus: donauit dñs militib⁹ ſuis oīm pec
catorū et capitaliū ⁊ minutorū plenā remiſſio-
nē: dicēte Auguſtino: Falce martyrij omnia reſecant̄. Et Auguſtin⁹.
de ciuitate di: Quid precioſi⁹ q̄ mors martyrū: ꝓpt̄ quā
delicta dimittūtur: ⁊ merita cumulant̄: q̄re int̄ cet̄a p̄cio-
ſioz in ꝯſpctū xp̄i mors martyrū eſt. Hec vt ait Cyprian⁹ Cyprianus.
eſt delictoꝝ finis: ꝑiculi t̄min⁹: patiētie mḡra: dom⁹ vite:
dux ſalutis. Sic vt iniuriā faceret martyrij (vt Auguſti-
nus ip̄e atteſtat̄) q̄ ꝓ illo oraret: Nā cū optimū certamen
certauerit xp̄i martyr: voluerit q̄ꝫ ꝓ dñi ſui honore ſāgui-
nē ꝓpriū effūdere: vt ꝓ illi⁹ redēptõe xp̄s ꝑus effuderat:
audire mereret̄: q: illū ſic mereri vult dñs: Ueni dilecte
mi: mūdaui te ab oib⁹ ſcl'i inq̄natiõib⁹: feci vt iā nll'a am
pli⁹ carnal' illecebra poſſit te a me reuocare: nõ decliare
voluptas: nõ auaritia: nõ ip̄udicitia: nõ honoris aut pote
ſtatis pulſabit ābitio. Nõ animi ꝑturbatiões: nõ corpis ꝑ
ſecutiões āpli⁹ patieris. Sic ḡ tuo ſāguie mūd⁹: ⁊ pur⁹ ve
ni ⁊ itra in gaudiū dñi tui: mecū letar̄: q: me firma itētiõe
ſeq̄ voluiſti: nõ te mūd⁹ ꝓpt̄ me oblectauit: oīa calcaſti
vt mecū eēs. Ueni ḡ q: vbi ſū ego: illic ⁊ te miniſtꝝ meū
eē volo: paſſiõm meaꝝ ſoci⁹ fuiſti: q̄re ⁊ ꝯſolatiõm te ptici
pē faciā: itra in gaudiū ſēpit̄nū: i domū dñi di tui vbi ſūt

magna ⁊ inſcrutabilia ⁊ mirabilia quoꝝ nō eſt numerus.
Ubi felicitas eſt immēſa ⁊ felix eťnitas: ⁊ beata trinitas:
⁊ trinitatis vnitas: ⁊ vnitatis deitas: ⁊ deitatis beata vi=
ſio ac omnimoda fruitio: q̄ eſt gaudiū dn̄i dei tui. Nā vt
ſācti ſcribūt doctores: ad hāc admirabilē dei viſionē in=
enarrabilis quedā cōſequiť dulcedo: que grece
latine fruitio diciť. Nā videns felix anima omni=
potentē deū: cū ipſo viſo deo ꝑ amorē intrinſecať: qui tā
te potētie amor exiſtit ꝙ amatū deū in amātē animā trāſ
format: vt in humano aliq̊ꝝ grandi amore ꝯtigit q̇ ꝗ̄to=
magis ad ſe inuicē amanť tāto vniformis in illiſ volūtas:
delectatioq̈ʒ ex ꝯiuncta ꝯuerſatione accreſcit. Quare ex
amato deo ⁊ amāte anima: deiformis vna quedā ⁊ admi
rabilis vnio ꝯſequiť: illo dicente: qui manet in me ⁊ ego
in eo. Ad quā vnionē ſubſeq̇ ⁊ inextimabilē dulcedinē ē
neceſſe. Ad verā em̄ eoꝝ vnionē: qui ſummo ad ſe inui=
cem amore cōplectunť: ſumma ꝯſurgit delectatio ⁊ volu=
ptas. Ideo ex diuia eternaqʒ viſione: ⁊ admirabilē ſubſe
qui dulcedineʒ voluptatēqʒ eſt neceſſe. Nec ſolū anime
hac tali felicitabunť beatitudine: ſed ⁊ corpora cōuenietī
modo felicitatē ſuſcipiēt. Erūt etem̄ beatoꝝ corꝑa īmor=
talia: incorruptibilia: ⁊ penitus impaſſiilia: ſubtilia de=
niqʒ ⁊ agilia: ⁊ pluſq̈ʒ modo ſit ſol ſplēdida ⁊ refulgentia.
Non comedēt ibi corporaliť neqʒ bibēt: diuine ſcilicet vi
ſionis ineffabili charitate repleti. Nō nubēt neqʒ nuben=
tur: vt dixit dn̄s: ſed erūt ſicut angeli dei in celo. Nullum
erit ibi cibi deſideriū. Nulla exardeſcet libido. Nlľe de=
niqʒ paſſiones quales modo corꝑis patimur. Nullū ibi ti
mebiť malū: qꝛ ſummū poſſidebiť bonū qđ eſt ſemꝑ vidē=
re faciē dn̄i virtutū: que vita eſt ⁊ gaudiū ſempiťnū. O
gaudiū ſuꝑ gaudiū vincēs omne gaudiū qđ martyribꝰ ⁊
aliȷ̈s ſanctis tuiſ ꝑ̄paraſti: qñ veniam ⁊ dabiť mihi vt illo
fruar. Nam vere ille degenerat: qui huius gaudiȷ̈ amore
non capiť: qui tꝑalibꝰ et caducis illud poſtergare cogiť:
qui paruis ⁊ turpibꝰ voluptatibꝰ illo ꝑ̄uať: Et vere illi fe

lices qui pro illo fruendo:varia ⁊ innumera alacrit̃ ⁊ gau
denter pertulerũt tormẽta:nõ detenti diuicijs: non capti
amore parentũ:nõ vxorũ:nõ liberorũ: ſed omnia ſponte
poſtergãtes illud cõſequi meruerunt. Quare huius deſi=
derio tractus apoſtolus Paulus:de preſentiſ vite exilio Paulus.
cõquerẽs exclamabat: O infelix homo qui me liberabit
de corpore mortis huius. Viuo ego : iam non ego:viuit
aũt in me chriſtus. Cupio diſſolui ⁊ eſſe cũ chriſto. Non
ſunt cõdigne paſſiones huius temꝑis ad futurã gloriaꝫ q̃
relabitur in nobis. Ideo clamabat in ſpiritu Dauid. Q̃ Dauid.
glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei: q̃ꝫ dilecta tabernacu
la tua domine virtutũ. Concupiſcit ⁊ defecit anima mea
in atria dñi. Cor meũ ⁊ caro mea exultauerũt in deuꝫ vi=
uuꝫ:fuerũt mihi lachryme mee panes die ac nocte. Quã=
do veniã ⁊ apparebo ante faciẽ dñi? O q̃ꝫta beatitudo ꝓ
paruis magna recipere:eterna pro breuibus:ꝓ morituriſ
ſemꝑ viuentia:⁊ habere dñm debitorẽ. O tunc vere feli=
ces: qui de hoc miſeriarũ pelago ad iocundiſſimũ litus:
de hoc lõgo exilio ad celeſtẽ patriã:de hoc carcere tene=
broſo ad palaciũ vite eterne peruenıẽt. O tunc vere bea
ti qui brauiũ illud ꝑpetue glorie qđ per multas tribula=
tiones queſierũt:felici iocũditate adepti letabunt̃ in ꝑ=
petuũ. O terq̃ꝫ q̃terq̃ꝫ btĩ:q̇ maloꝝ oĩm exuti:ſecuri iam
de ſua ĩmarceſſibili gl̃ia ad regnũ decoris ꝑuenire meru=
erũt. O regnũ eternũ/regnũ oĩm ſecl̃oꝝ/vbi gaudiũ in=
finitũ:leticia ſine triſticia:ſalus ſine dolore:quies ſine la
bore:lux ſine tenebris:vita ſine morte:oĩe bonũ ſine oĩ
malo:⁊ illud ſũmũ ac infinitũ:qđ nec oculus vidit:nec au
ris audiuit:nec in cor hoĩs mortalis aſcendit. Hec xp̃ia=
nis ꝓmittunt̃:hec ẽ illoꝝ ſũma felicitas:hic paradiſus:et
nõ q̃lis ab ĩfidelibꝰ credit̃:vbi oĩs ⁊ carnis ⁊ ſanguis cõ=
cupiſcentia pingit̃:vt talẽ ſcꝫ Moameth pſeudo ꝓpheta
deſcriberet:qualẽ ſibi parari optabat. Nã ibi carniũ ⁊ oĩ
geneꝝ fructuũ eſuꝫ:ibi lactis vini ⁊ mellis riuulos:⁊ aq̃ꝝ
ſplẽdentiũ curſum:ibi pulcerrimaꝝ mulieꝝ ⁊ virginũ am

d

plexus ⁊ luxus in quib⁹ ſūma eius paradiſi ꝯſiſtit:ſecta-
toribus ſuis ꝓmittit. Nā in ea diſputatiōe: quā cū qua-
tuor iudeoꝝ ꝑncipibus habuit (q̄ moameth doctrina īſcri
bitur) habetur ꝙ cū illū ꝑfati iudeoruz principes de loco
paradiſi interrogaſſent: in hec verba reſpōdit: Paradi-
ſi nāq; ſolū aureū ſmaragdis ⁊ hyacinctis crebro īterpoſi
tis diſtinctū: omni fructifera conſitū arbore: decurrētib⁹
ꝑ amena fluētis: quarū alia quidē lac: alia mel albū: alia
vinum puriſſimū fundūt: dies eius mille annoruz: annus
quadragintamiliū annoꝝ. Et in eius principali volumīe
qđ Arabice Alchoran dicitꝰ: latine collectio ꝑceptoꝝ intꝰ-
pretatꝰ lxxxvij. ca. in hec verba de paradiſo loquitꝰ: De-
us credentibus ⁊ benefacientibus dat honorem ⁊ orna-
tum atq; mercedem maximam: paradiſum videlicet: ⁊ le
ctiſternia ſerica: vbi nec ſolis feruorez ſeu frigus ſentiēt:
ſed arboꝝ ſibi ſuos fruct⁹ collecturis inclinantiū illic ha-
bituris. Et ibidem cū vaſis vitreis ⁊ argēteis optime cō-
poſitiōis illis potus velut zinziber ſaporifer: ex fōte zel-
zebil adminiſtrabitꝰ. Aderunt ⁊ iuuenes: velut margari-
te ſpecioſi: omniūq; diuitiaꝝ ⁊ bonorū copia. Veſtes q̄-
dem ſericas ⁊ deauratas illi iuuenes induent: torques ar
genteos in brachijs ferentes. Vinū quoq; bn̄dictū illic
deo dante ſufficiet: huiuſmodi q̄dem mercedes ob actus
veſtros gratos ⁊ cōmēdabiles accipietis. Et in ꝑfata diſ
putatione ſeu doctrina ad predicta ſubſequitur: Omni
ſiquidē colore veſtientꝰ preter nigrū. Et parū infra ſb̄dit:
Perfecti oēs in ſtatura quidē Ade: in forma vero Jeſu
chriſti nūq; incrementū aut detrimentū aliqđ patientes.
Et parū infra ſequitꝰ: Primū quidē ingreſſis veſcendum
ponitur iecur piſcis albehbuth. Cibi q̄; vltra mirari poſ-
ſis delectabilis. Succedunt fructus arboꝝ: potuſq; deflu
entis paradiſi: deinde quicq̄d affectarint preſto erit. Et
infra de ſuperfluitatibus quas nō egerendas eſſe voluit:
ſubdit: Si q̄d tamē ſuꝑfluit: id ꝑ ſudorē exit: odorē mu-
ſci fragrantez. Et conſequentꝰ paradiſi ſui felicitates īfra

ſubſequitur dicens: Si vllū oblectamēti genꝰ deeſſet: bea
titudo minime plena eſſet: fruſtra ergo delitie adeſſent ſi
voluptas deeſſet. Quinimo quaſcunqꝫ: et quomodocū=
qꝫ volūt habent. Et qualit̃: ⁊ vbi: ⁊ quando: ⁊ q̄tum: ⁊ q̊ti
ens volunt. Om̄ia ad libitū ſine mora ⁊ difficultate. Ita
quidē ꝙ quas hic vxores habuerūt fideles: habebūt ⁊ il=
lic. Cetere cōcubine erunt. Ancillaꝝ vero non erit nume
rus. Et idē in Alchoran. xviij. ca. cōfirmat dicēs ꝙ erunt
habētes mulieres oculis clariſſimis et īmenſis velut oua
nūq̄ꝫ illos niſi ad maritos ſuos erecturas. Similit̃. lxvij.
dicti volumis ait: Aderūt etiā ꝟgines ocul̃ immēſis atqꝫ
pulchris. Et infra in eodē capitulo. Uirgines inquit coe
queuas maritos ſuos maxīe diligētes habebūt. Et. lxvi.
ca. ait: Illic q̇dē credētes accubabūt tapetis ſericis ſtra=
mētiſqꝫ purpureis om̄ibꝰqꝫ ſibi dilectis ꝑpetuo potient̃:
ducētqꝫ puellas formoſiſſimas: vt hyacinctꝰ ⁊ margarite:
ab hoībꝰ atqꝫ diabol̃ nūq̄ꝫ deuirginatas: nec mēſtruatas.
Et infra eodē capitulo. Illic quidē erūt mulieres optīe
⁊ ſpecioſiſſime: in vmbracul̃ ſedētes: cū ocloꝝ albugine
cādidiſſima: pupilliſqꝫ nigerrimis in virore ſplēdido iacē
tes: ab hominibus atqꝫ diabolis intacte. Hec ille diuerſiſ
in capitulis vt vidiſti: ⁊ alijs plibꝰ paradiſū ſuū reꝓmit=
tit. Hāc ſuā eſſe felicitatē optabat: vt ⁊ alij quidā here=
tici ante eū optauerūt: ꝓ quo ignē/illi/⁊ ip̄e/⁊ ſectatoreſ
ſui ꝯſequent̃ eternū. Nos ex eo ſcribere curaui: vt ꝑ eiꝰ in=
eptias veritas ip̄a magis clarioꝛqꝫ luceſceret. Nemo enī
ſic parū mente eleuari poterit: q̄n huiꝰ diabolici viri aſtu
tias parit̃ ⁊ ineptias facillime cognoſcere poſſit. Cogita=
bat eteni iſte ꝙ facilit̃ homīes ſecū ſeduceret: ſi credētibꝰ
ſibi ⁊ legē ſ̃uantibꝰ illa ꝓmitteret q̇bus carnales homīeſ
maxīe delectant̃. Qua in re vt hm̄oi deliramēta ſuadere
poſſet curauit ſūma ītētiōe: ne xp̄ſ deꝰ aut dī filiꝰ credret̃:
Iđo ij. ca. Alcho. Aſſerūt inq̇t vniūſitatis creatorē celi:
treqꝫ regē: cuiꝰ p̄ceptū oīa ꝑficit: cui cūcta ſubijciūt̃: filiū
ſūpſiſſe: q̇bꝰ neq̄ꝫ ꝟitas ꝯſōat. Et cxx. ca. dcti volumis

inq̇t⁹ Cōſtāter dic illis deū vnū eſſe neceſſariū oib⁹: ⁊ in=
corporeū: qui nec genuit nec eſt generat⁹: nec habꝫ quic=
q̄ꝫ ſibi ſimile. Et vt tali farmacho incautos facili⁹ occide=
re poſſet: dulci liniuit melle venenū. Narrās p̄clara que=
dā ⁊ excelſa de chriſto: quibus miſereri illecti ſequaces:
letale hauſtū facilius deglutirēt. Affirmat itaqꝫ ꝙ domi
nus noſter Jeſus chriſt⁹ filius eſt Marie virginis: omniū
mulierū optime: genit⁹ ſine patre. Quare in vj. ca. Alcho
ran Angelos ad Mariā ſic loquētes īducit: O maria om
nibus viris ⁊ mulierib⁹ ſplēdidior: ⁊ mūdior atqꝫ lotior:
ſoli deo pſeueranter ſtudens: ipſum cuꝫ humilib⁹ genua=
qꝫ deo flectentib⁹ adora. O maria tibi ſummi nūcij gau=
diū cū verbo dei: cuius nomen eſt xp̄s Jeſus: qui eſt faci
es omniū gentiū: in hoc ſeculoqꝫ futuro cōueniēs: p̄ſens
ſapiēs: vir optimus: ab vniuerſitatis creatore mittit̄. Re
ſpondit illa: O deus cū virū nō tetigi: filiū quō cōcipiā.
Inquiūt angeli: deo nihil occurrit impoſſibile. Om̄ia p
ut vult opat̄: cui⁹ mandatū om̄e ſuū placere pficit. Ipſe
qꝫ filiū tuū cū diuīa virtute veniente: libꝝ legifeꝝ: oīſqꝫ
magiſterij pitiam ⁊ teſtamentū ac euāgeliū mandatūqꝫ
filijs iſrl̄ edocebit. Ille nanqꝫ formas volatiliū: luteis a
ſe cōpoſitis inſuſufflans: volatile faciet. Cecos ⁊ mutos
curabit: morphematicos atqꝫ leproſos emūdabit: mortu
os creatore cooperante viuificabit: q̇cquid cōmeſtui: q̇d
ve diſpoſitioni deputatū ſit propalabit: que cuncta a cre
dentibus in deū miracula cenſent̄. Vetus teſtamentū cō
firmabit. Quedā tamē prius ꝓhibita licitis ānumerabit:
ſeqꝫ cum diuina virtute potentiaqꝫ veniſſe patefaciet: in=
quiēs: Timentes deū me ſequamini: de⁹ eñi mei veſtriqꝫ
dominus: quē adorantes recto procedetis tramite. Hec
ille. Et xiiij caplo ait: Deus Jeſu Marie filio tribuit ani
mam mundā atqꝫ benedictā: qua iuuenes et infantulos
affatus eſt: et formis volatiliū luteis a ſe factis inſufflās
volatū prebuit. Cecū natū atqꝫ leproſum curauit: mortu
os reſuſcitauit: qui itē librū ⁊ ſapientiā: necnō euāgeliū

⁊ teſtamentū docuit. Et.v.ca. Nō ſolū animam meā Je
ſu chriſto mūdā: ſ; ſuā ꝓpriam deū tribuiſſe enarrat. Ait
it eni deus vt ille inquit Xp̄o Marie filio animā noſtram
ꝓp̄e ꝯferentes vim atqꝫ virtutē p̄ ceteris p̄buimus. Et ſic
per hūc modū licet Moyſi legē ⁊ xp̄i euāgelium laudet:
neutrā tamē ꝯfirmare voluit: ſed cōtradictorio quodam
modo ꝓpriā inducēs vtranqꝫ deſtruere conatꝰ eſt. Et pe
nas nō ſibi credētibꝰ inferni ⁊ tormētorū qualia ſibi adin
uenire libuit ꝓminaſ. Credentibꝰ paradiſū vt vidiſti re=
ꝓmittit. In quo paradiſo ⁊ Jeſum ⁊ Mariam matrē po
nere nō dubitauit. Nam xxxiiij.ca. Alchoran inducit de=
um in hec verba loquētem: Filiū itē Marie ſimul ⁊ ip̄am
hominibus miraculū faciētes: ipſis locum bonū ⁊ aquis
amenū habitandū p̄buimus. Negatqꝫ etiā cū aliqbꝰ an=
tiquis hereticis et manicheo maxime mortuū Jeſū xp̄m
fuiſſe: vt xij ca. dicti voluminis ꝯtra iudeos inuehēs ait:
Vn̄ Marie blaſphemiā ⁊ imoderatā ꝯtumeliā inferunt:
ſeqꝫ xp̄m Marie filiū dei nūciū peremiſſe perhibēt: ſ; ne=
quaq̄ꝫ eum: immo ſui ſimilē ſuſpēdentes interfecerūt: ꝓfitē
tes etiā ſe ſue cedis auctores: cordibus ſuis nō minimā
ambiguitatē ingerūt: ſed eū nullatenus interfecerūt q2:
deꝰ incōprehēſibilis ⁊ ſapiēs: eū ad ſe tranſmigrare fecit.
In quē viri legū veraciter ante mortē ſcilicet xp̄i credēt
⁊ eoꝝ ſeculo futuro teſtis aſtabit ille. Hec in Alchoran.
prefato capitulo. Amplius ⁊ diē iudicij futurū aſſerit: ⁊
deum ſolū iudicaturū videlicet ⁊ nō xp̄m: ſed ad ſonitū
buccine angeli mortis Jeſum xp̄m vna ſimul cū angel':
demonibꝰ: ⁊ alijs omnibꝰ viuētibus creaturis: deo ſolo
creatore ſuꝑſtite moriturū: reſurrecturūqꝫ deiñ cū omni=
bus alijs. Ad quē xp̄iani accedent ſupplicit' exorantes: vt
ꝓ ſe ad deū intercedere velit. Vn̄ in ea diſputatiōe ſeu do
ctrina quā ſupra nomiauimꝰ in hec verba de xp̄ianis ſcri
bitur: Conuerſi ad chriſtū dicent: Jeſu chriſte ſpiritꝰ/ver
bum et virtus dei /moueat te pietas tua et intercede pro
nobis: tunc dicet eis Jeſus: Quod a me petitis ipſi amiſi

ſtis. Miſſus quidẽ fui vobis in virtute dei: ⁊ verbo veri=
tatis: vos aũt aberraſtis: ⁊ me pluſq̃ʒ ego p̃dicauerim vo
bis deũ vr̃m feciſtis: hoc itaqʒ bñficiũ meũ amiſiſtis. Hec
ille. Qui his ⁊ hm̃oi ineptijs ⁊ blaſphemijs Alchoran ſu
um totalr̃ venenauit. Et licet aliq̃ de xp̄o vera aſſerat:
plura tñ falſa ⁊ ridicula interſerit. Nec vllã baptiſmi: aut
penitentie: aut ſacrificij: aut alterius ſalutaris ſacramẽti
mentionẽ facit: q̄ nullus prior hereticus fecit. Ob qđ po=
tius infidelis ⁊ ethnicus dici cõuenit q̃ʒ hereticus. Nam
hec hereſis: ſiue ĩfidelitas p̄mo p Arriuʒ ſeminata fuit: q̇
licet Jeſũ xp̄m deũ negaret: ⁊ creaturã eſſe aſſereret: alia
tamen eccl'ie ſacramẽta: ſeu cerimonias obſuabat. Secũ
Moameth. do p iſtũ Moameth ꝓuecta: qui xp̄m deũ: aut dei filium
Antexp̄us. negat: omniaqʒ ſacramenta abiecit. Ultimo p antexp̄m:
qui nõ modo illũ deũ vl' dei filiũ negabit: ſed nec etiã bo
nũ hominẽ fuiſſe aſſerẽdo ex toto cõplebit. Nã q̄ hec ex
demone infidelitas manifeſte proceſſerit: ex ipſius demo
nis verbis que hic ad litterã libro ſuo inſeruit clariſſime
Auguſtin⁹. monſtrari p̄ot. Ait em̄ Auguſtinus xviij. de ciuitate dei.
Porphiri⁹. Porphyriũ ph̄m poſtq̃ʒ a xp̄ianitate miſabilr̃ apoſtota=
uit in libris quos contra chriſtianos edidit retuliſſe: q̄
oracula deorum conſuluerit: ⁊ de chriſto quid eſſet inter
rogauerit. Reſponſum vero a demonib⁹ fuiſſe: q̄ xp̄s bo=
nus quidẽ vir fuerit: ſed diſcipulos eius grauiter peccaſ=
ſe: qui ei diuinitatẽ aſcribẽtes: rẽ quã ipſe de ſe nõ dixe=
rat confinxiſſent. Que ſentẽtia pl'ib⁹ in locis: ⁊ eiſdem fe
re v̄bis in ſuo Alchorano repitur. Curauit itaqʒ ſup om=
nia demon: ne diuinitas que maxime ſaluat homines in
ipſo crederet: vt plene Auguſtin⁹ xviij. ⁊ xix. libro de ci=
uitate dei: ⁊ libro p̄mo de conſenſu euãgeliſtaꝝ oſtendit.
Ex quibus libris ſi diligent' inſpexeris: manifeſte recolli=
ges demonẽ eo tp̄e tẽptaſſe: aut hoc pficere machinatum
fuiſſe: ne ſcilicʒ xp̄s ip̄e aut de⁹: aut ver⁹ dei fili⁹ crederet.

Refutatiões argumẽtorum q̃ cõtra huius tp̄is martyrium fieri ſolent Ca. xj.

q Quoniã aliq̃ martyrij opa mẽte ꝯprehẽdere nõ